

(6) Одлуке из члана 9. које се односе на продају ХоВ прихватањем понуде за преузимање, обавезно садрже:

а) назив акционарског друштва на које се понуда односи и број "Службеног гласника Републике Српске" у коме је објављена понуда,

б) име и презиме / назив понуђача,

в) датум почетка и вријеме трајања понуде,

г) предмет продаје прихватањем јавне понуде за преузимање (% укупног капитала емитента и број акција у власништву фонда),

д) цијену акције.

Члан 12.

На основу одлука из члана 11. ст. 1. и 2. и сагласности из члана 11. став 5. лица која овласти директор ИРБ РС потписују и овјеравају уписницу ХоВ и дају налог за уплату ХоВ.

Члан 13.

Ова правила ступају на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1618/10
19. августа 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Скупштине,
Милорад Додик, с.р.

1255

На основу члана 23. став 8. Закона о хемикалијама ("Службени гласник Републике Српске", број 25/09) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09 и 74/10), министар здравља и социјалне заштите доноси

ПРАВИЛНИК

О КРИТЕРИЈУМИМА ЗА ИДЕНТИФИКАЦИЈУ СУПСТАНЦИ КАО ПБТ ИЛИ ВПВБ

Члан 1.

Овим правилником утврђују се критеријуми за идентификацију супстанце као перзистентне, биоакумулативне и токсичне супстанце (у даљем тексту: ПБТ супстанца) и веома перзистентне и веома биоакумулативне супстанце (у даљем тексту: ВПВБ супстанца).

Члан 2.

Одредбе овог правилника не примјењују се на неорганске супстанце, али се примјењују на органометале.

Члан 3.

(1) Супстанца се идентификује као ПБТ супстанца, ако испуњава критеријуме из чл. 4, 5. и 6. овог правилника.

(2) Супстанца се идентификује као ВПВБ супстанца, ако испуњава критеријуме из чл. 7. и 8. овог правилника.

Члан 4.

(1) Супстанца испуњава критеријум "перзистентно" (П-), ако је:

а) вријеме полураспада у морској води дуже од 60 дана, или

б) вријеме полураспада у слаткој или естуарској води дуже од 40 дана, или

в) вријеме полураспада у морском седименту дуже од 180 дана, или

г) вријеме полураспада у слатководном или естуарском седименту дуже од 120 дана, или

д) вријеме полураспада у земљишту дуже од 120 дана.

(2) Перзистентност у животној средини се одређује на основу података о времену полураспада који су добијени у одговарајућим условима, које је подносилац документације обавезан описати при добијању дозволе за стављање супстанце на тржиште.

Члан 5.

(1) Супстанца испуњава критеријум "биоакумулативно" (Б-), ако је фактор биоконцентрације (eng: bioconcentration factor - BCF) већи од 2.000.

(2) Биоакумулативност се одређује на основу података о мјерењу биоконцентрације у воденим организмима из слатких или морских вода.

Члан 6.

Супстанца испуњава критеријум "токсично" (Т-), ако:

а) је дуготрајна концентрација без запаженог ефекта (eng: no-observed effect concentration - NOEC) за морске или слатководне организме мања од 0,01 mg/l, или

б) је супстанца класификована као карциногена (прве или друге категорије), мутагена (прве или друге категорије) или токсична по репродукцију (прве, друге, или треће категорије), или

в) постоје други докази хроничне токсичности, као што је идентификована супстанца класификована као Т, R-48 или Xn, R-48 у складу са правилником којим је регулисана класификација, паковање и обиљежавање опасних хемикалија.

Члан 7.

Супстанца испуњава критеријум "веома перзистентна" (ВП-), ако је:

а) вријеме полураспада у слаткој, морској или естуарској води дуже од 60 дана, или

б) вријеме полураспада у слатководном, морском или естуарском седименту дуже од 180 дана, или

в) вријеме полураспада у земљишту дуже од 180 дана.

Члан 8.

Супстанца испуњава критеријум да је "веома биоакумулативна" (ВБ-), ако је фактор биоконцентрације већи од 5.000.

Члан 9.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/07-020-29/10
5. августа 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Ранко Шкрбић, с.р.

1256

На основу члана 52. и члана 63. став 1. тачка з) Закона о храни ("Службени гласник Републике Српске", број 49/09) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О ДЕКЛАРИСАЊУ ХРАНЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником, у циљу обезбјеђења високог нивоа заштите потрошача, прописују се: општи захтјеви, начин декларисања и означавања, презентације и рекламирања хране, хранљиве вриједности хране, као и облици и услови навођења хранљивих и здравствених изјава хране у промету која је без даље прераде намијењена испоруци крајњем потрошачу и снабдијевању угоститељских објеката, кантина, болница, обданишта, школа, установа социјалне заштите и других сличних субјеката у пословању са храном који снабдијевају крајњег потрошача припремљеном храном (у даљем тексту: објекти јавне исхране).

Члан 2.

(1) Одредбе овог правилника не примјењују се на храну која се пакује у присуству потрошача и храну која је декларисана и означена у складу са посебним прописима који уређују ову област.

(2) Услови који се односе на означавање хранљиве вриједности и навођење хранљивих и здравствених изјава упаковане хране не примјењују се на:

а) природне минералне воде или друге воде коју људи употребљавају за пиће и

б) храну намијењену за посебне прехранбене потребе (или дијететску храну), код којих су специфичности означавања хранљиве вриједности регулисане посебним прописом.

Члан 3.

Појмови употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

а) декларисање или означавање (у даљем тексту: декларисање) подразумева стављање: словних ознака, робно-трговачких знакова, заштитних ознака (жигова), графичких ознака или симбола који се односе на храну, на њену амбалажу, етикету, наљепницу, привјесак, алкицу или омот хране, а у случају неупаковане хране у ринфузном стању, на мјесто видљиво потрошачу,

б) упакована храна је свака појединачна храна у цјелини или дјелимично унапријед упакована у амбалажу и намијењена крајњем потрошачу и објектима јавне исхране, која се састоји од хране и амбалаже и која штити и обезбјеђује исправност хране до момента отварања,

в) субјекат у пословању са храном је свако физичко и правно лице, регистровано за обављање одређених дјелатности у вези са пословањем са храном, одговорно за обезбјеђивање несметаног спровођења прописа о храни унутар дјелатности коју обавља,

г) крајњи потрошач (у даљем тексту: потрошач) је лице које набавља храну за сопствену употребу и конзумирање без намјере да је даље прерађује, продаје и слично,

д) збирно паковање је паковање које садржи двије или више по количини и садржају истих појединачних намирница,

ђ) алерген је организму страна супстанца, односно материја која може изазвати алергијску реакцију,

е) хранљива вриједност значи да храна има одређена хранљива својства и саставни је дио декларације,

ж) означавање хранљиве вриједности хране је било која информација на декларацији која се односи или на енергетску вриједност хране или на хранљиве материје као изворне природне састојке,

з) тврдња о хранљивој вриједности је свака тврдња која, при презентацији или рекламирању хране, наводи на закључак или упућује да храна има одређена хранљива својства која потичу из природног садржаја хране (саме по себи) или која су намјерно измијењена додавањем или одузимањем хранљиве материје, а условљена су енергетском вриједношћу или присутношћу, односно количином њених хранљивих материја у саставу хране,

и) хранљиве материје су материје које утичу на енергетску и биолошку вриједност хране, а подразумевају: протеине, угљене хидрате, масти, влакна, натријум, те витамине и минерале присутне у значајнијој количини,

ј) енергетска вриједност хране подразумева енергију садржану у одређеној количини хране, добијену спаљивањем хране до сувог остатка, изражену у килокалоријама или килоџулима (у даљем тексту: kcal или kJ), а фактори за прерачунавање енергетске вриједности садржани су у члану 40. овог правилника,

к) протеини подразумевају количину протеина израчунату према формули: протеини = укупни азот по Кјелдаловој методи $\times 6,25$,

л) угљени хидрати подразумевају све угљене хидрате који се прерађују метаболизмом човјека, укључујући и полиоле,

љ) шећери подразумевају све моносахариде и дисахариде заступљене у храни, осим полиола,

м) масти подразумевају укупне липиде, укључујући и фосфолипиде,

н) засићене масне киселине подразумевају масне киселине без двоструких веза,

њ) мононезасићене масне киселине подразумевају масне киселине са цис двоструком везом,

о) полинезасићене масне киселине подразумевају масне киселине са цис и цис-метилен прекинутим двоструким везама,

п) влакна подразумевају фракцију јестивог дијела биљака или њихових екстраката који се не дигестују у људском организму и који се одређују одговарајућим аналитичким методама,

р) просјечна вриједност је вриједност која најбоље представља количину хранљиве материје садржане у одређеној храни, уз уважавање дозвољених одступања, с обзиром на сезонску промјенљивост, начин исхране и остале факторе који могу проузроковати варирање стварне вриједности и

с) здравствена изјава је свака изјава која наводи на закључак или упућује на то да одређена храна, категорија хране или састојак хране утиче на здравље људи.

II - НАЧИН ДЕКЛАРИСАЊА ХРАНЕ

Члан 4.

(1) Подаци на декларацији хране морају бити такви да потрошача не доводе у заблуду, и то:

а) у погледу поријекла, састава, нето количине, рока употребе или начина производње хране,

б) приписивањем храни особина које она нема и

в) сугерисањем да храна има посебне особине, ако их има свака храна исте врсте.

(2) Начином декларисања храни се не смију приписивати љековита својства спречавања, третмана или лијечења болести људи или упућивати на та својства.

(3) Одредбе овог члана односе се и на рекламирање као и на презентацију хране, посебно на њен облик, изглед или амбалажу, и на материјале који се користе за паковање, начин и мјесто на којем је аранжирана и изложена.

Члан 5.

(1) Храна која се ставља у промет у Републици Српској (у даљем тексту: Република) треба бити написана на једном од службених језика и писама који су у употреби у Републици, јасно уочљива, читка, непромјенљива и не смије бити прекривена другим ријечима, наљепницама или ознакама.

(2) Дозвољено је вишејезичко декларисање.

(3) Храна из увоза треба имати декларацију написану на једном од службених језика и писама који су у употреби у Републици.

(4) У случају из става 2. овог члана, подаци наведени на једном или више других језика не смију порицати или бити у супротности са подацима написаним на једном од службених језика и писама који су у употреби у Републици.

Члан 6.

(1) За декларисање упаковане хране одговоран је субјекат у пословању са храном који ту храну први ставља у промет (произвођач или онај који производи и пакује, увозник или трговац који препакује храну за даљу продају, поновни извоз или само за даљу дистрибуцију увезене хране).

(2) Субјекат у пословању са храном који препакује храну намијењену за даљу продају, поновни извоз или само за

даљу дистрибуцију дужан је, поред навођења података са оригиналне декларације са свим елементима, обавезно навести и датум препакивања.

III - САДРЖАЈ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Члан 7.

(1) Декларација упаковане хране треба да садржи следеће податке:

- а) назив под којим се храна продаје и трговачко име ако га храна има,
- б) листу свих састојака,
- в) количину одређених састојака или категорију састојака,
- г) нето количину или количину пуњења,
- д) рок употребе,
- ђ) услове чувања и складиштења хране гдје је то потребно, односно ако могу утицати на рок трајања хране,
- е) ознаку серије или лота хране,
- ж) назив и сједиште, односно адресу произвођача и субјекта који намирицу пакује или ставља у промет, ако то није произвођач,
- з) код увезене хране, осим назива и адресе произвођача, пун назив и адресу сједишта увозника, земљу поријекла ("произведено у...") и земљу из које је храна увезена ("увезено из..."),
- и) упутство за употребу гдје је то потребно ради правилног коришћења,
- ј) за пића која садрже више од 1,2 волуменских постоака -% (у даљем тексту: вол.%) алкохола, садржај алкохола мора бити означен на одговарајући начин,
- к) категорију квалитета или класу производа, ако храна посебним прописима подлијеже категоризацији или класификацији и
- л) друге податке и појединости од значаја за потрошача, у складу са посебним прописима за поједине врсте хране (као што су бар-код, контролни ветеринарски број и слично).

(2) Адреса из става 1. тачка з) овог члана подразумева: мјесто, улицу и кућни број, а може садржавати и број телефона, поштански број и адресу електронске поште.

(3) Земљом поријекла из става 1. тачка з) сматра се земља у којој је храна произведена, односно земља гдје је храна подвргнута технолошком процесу који је битно промијенио њена својства.

(4) Земља поријекла другачије се наводи за храну за коју је то регулисано посебним прописом, под условом да је потрошач у потпуности информисан.

Члан 8.

Код навођења листе свих састојака и рока употребе одређене врсте хране допуштена су одступања, ако је то регулисано посебним прописима који се односе на ту храну и ако је потрошач у потпуности информисан.

Члан 9.

(1) Декларација из члана 7. став 1. овог правилника мора се налазити на амбалажи упаковане хране или бити причвршћена на амбалажу на начин да се не може лако одвојити и скинути, нити се ти подаци смију уклањати и мијењати на било који начин.

(2) Изузеци од одредбе става 1. овог члана су:

- а) упакована храна, намијењена крајњем потрошачу, али стављена у промет прије продаје потрошачу (као што су: упаковани колачи, мале чоколаде и слично, у авионима, хотелима и другим објектима),
- б) декларација на амбалажи упаковане хране намијењене снабдијевању објеката јавне исхране ради припреме, прераде, расподеле или резања, а која мора најмање да садржи следеће податке: назив хране, рок употребе, назив и адресу произвођача или онога који храну пакује или ста-

вља у промет и друге податке регулисане посебним прописима,

в) храна упакована у боце које су намијењене поновној употреби, са неизбрисивим ознакама и које немају наљепницу, обруч или привјесак,

г) храна упакована у амбалажу чија је највећа површина видног поља мања од 10 cm² на декларацији мора најмање да садржи следеће податке: назив хране, нето количина (количину пуњења), рок употребе и примјену, постоак алкохола ако прелази количину од 1,2 вол.% алкохола и

д) храна у збирном паковању појединачне нето тежине до 100 g или 100 ml код које се могу навести само следећи подаци: назив под којим се храна продаје, нето количину, датум производње и паковања, те рок употребе, под условом да су остали подаци наведени на збирном паковању.

(3) Подаци прописани чланом 7. овог правилника, у случајевима из става 1. тачка л) и става 2, морају бити наведени у пропратном документу који се отпрема прије испоруке хране или непосредно са њом и мора се дати на увид потрошачу у случају његовог захтјева.

Члан 10.

(1) На декларацији упаковане хране у истом видном пољу, односно у подручју у којем је све наведено, морају се налазити следећи подаци:

- а) назив хране,
- б) нето количина или количина пуњења,
- в) рок употребе или назнака мјеста гдје се он налази и
- г) садржај алкохола за производе који садрже више од 1,2 вол.% алкохола.

(2) У видном пољу, поред података из става 1. овог члана, ако је то посебним прописима наведено, морају се налазити и други подаци који се односе на одређену категорију хране.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се на декларисање хране из члана 9. став 2. т. в) и г) овог правилника.

Члан 11.

Храна која је третирана јонизујућим зрацима и храна третирана јонизујућим зрацима која се користи као састојак друге хране мора имати ознаку "третирано или обрађено јонизујућим зрачењем" или "конзервисано зрачењем" и та ознака мора бити близу назива хране.

Члан 12.

Храна која је пакована употребом гасова дозвољених за паковање ради очувања својстава и продужења рока употребе мора имати ознаку "паковано у контролисаној атмосфери".

Члан 13.

(1) Храна која садржи једну или више дозвољених материја за заслађивање мора на декларацији имати ознаку "са заслађивачем" или "са заслађивачима" и та ознака мора бити наведена уз назив хране.

(2) Храна која садржи и додати шећер или шећере и једну или више дозвољених материја за заслађивање мора на декларацији имати ознаку "са шећером" или "са шећерима", односно "са заслађивачем" или "са заслађивачима", која мора бити наведена уз назив хране.

(3) Храна која садржи аспартам (Е-951) мора имати додатну ознаку "садржи извор фенилаланина".

(4) Храна која садржи више од 10% додатних полиола мора на декларацији имати упозорење "прекомјерно узимање може изазвати лаксативно дејство".

Члан 14.

(1) Храна ароматизована додавањем кинина или кофеина, у попису састојака одмах послједи ријечи "арома", мора имати наведен назив додатог састојка.

(2) Пића која су намијењена конзумацији без претходне припреме или након припреме из концентрованог или

сувог производа, а садрже кофеин из било којег извора у количини већој од 150 mg/l, у истом видном пољу у којем је назив хране, морају имати и ознаку "висок садржај кофеина", те послје оне у загради податак о количини кофеина израженој у mg/100 ml.

(3) У случајевима из става 2. овог члана мора се навести и упозорење "не препоручује се конзумирање лицима осјетљивим на кофеин, оболелим од шећерне болести, трудницама и дјеци, нити мијешање са алкохолом".

(4) Одредбе овог члана не односе се на пића чији је основни састојак кафа, чај или екстракт кафе или чаја, уколико назив хране укључује ријеч "кафа" или "чај".

Члан 15.

(1) Назив хране одређује се посебним прописима о квалитету, за појединачне групе, односно категорије хране.

(2) Ако назив хране није одређен прописима из става 1. овог члана или ако такав пропис не постоји, храна се означава:

а) називом прихватљивим и уобичајеним у Републици и

б) описним називом, тако да потрошач може да је разликује од друге сличне хране.

(3) Назив хране мора садржавати и податак о њеном физичком стању или посебном поступку прераде (као што је: у праху, кондензована, димљена, сушена, пастеризована, брзо смрзнута и слично) у свим случајевима гдје би изостављање тог податка могло довести потрошача у заблуду.

(4) Назив хране не може се замијенити робним знаком, заштитном марком или популарним именом.

Члан 16.

(1) Састојак хране је свака компонента, укључујући адитиве и ензиме који се употребљавају у производњи или у припреми хране, а која је присутна у изворном или у измијењеном облику у готовом производу.

(2) У случају да је састојак хране сам по себи производ од неколико састојака, они се сматрају састојцима хране о којој се ради.

(3) Састојцима из става 1. овог члана не сматрају се:

а) компоненте састојка које се привремено издвоје у току производног процеса и које се након тога поново врате у омјеру који није већи од првобитног,

б) пренесени адитиви, односно адитиви који су у храну унесени само зато што су присутни у једном или више састојака те хране, а у самом производу немају никакву технолошку функцију,

в) адитиви који се употребљавају као помоћна средства у процесу производње, укључујући раствараче и ензимске препарате,

г) супстанце које се у одређеним количинама користе за дисперговање, стандардизацију или растварање адитива и арома и

д) материје које нису адитиви, али се употребљавају на исти начин и са истом сврхом као и помоћне материје у процесу производње и које су још присутне у готовом производу, чак и у промијењеном облику.

Члан 17.

(1) У листи састојака морају бити наведени сви састојци хране по опадајућем редослиједу у односу на њихову масу у тренутку употребе у производњи.

(2) Испред листе састојака мора стајати ријеч "састојци".

(3) Садржај састојака или категорија састојака мора бити изражен у постоцима (%) и одговарати садржају састојака или категорији састојака за вријеме њихове употребе при производњи хране.

(4) Постотак (%) из става 3. овог члана може бити наведен у називу хране или поред назива, односно у листи

састојака заједно са одговарајућим називом састојака или категорије састојака на који се односи.

Члан 18.

(1) Изузетно од одредаба члана 17. став 1. овог правилника, у листи састојака хране одређени састојци се наводе на следећи начин:

а) додата вода и испарљиве материје морају се навести према редослиједу њихове масе у готовом производу и морају бити изражени у постоцима (%), а количина додате воде израчунава се тако што се од укупне количине хране одузме укупна количина других употријебљених састојака,

б) састојци употријебљени у концентрованом или дехидрираном облику, који су у процесу производње реконституисани, односно враћени у првобитно стање, могу се навести редослиједом по маси коју су имали прије концентровања или дехидрирања израженом у постоцима (%),

в) састојци у случају концентроване или дехидриране хране, који се прије употребе реконституишу додатком воде могу се навести по удјелу њихове масе у обновљеној храни израженом у постоцима, под условом да листи састојака претходи ознака као што је "састојци реконституисане, односно обновљене хране" или "састојци хране припремљене за употребу",

г) на листи састојака мјешавина воћа, поврћа или гљива, гдје количина одређеног воћа, поврћа или гљива значајно не преовладава по удјелу масе, састојци се могу наводити произвољним редослиједом, под условом да им претходи ознака "у промијенљивом односу", послје које непосредно слиједи списак воћа, поврћа или гљива,

д) на листи састојака мјешавина зачина или зачинског биља, гдје количина нити једног зачина или зачинског биља не преовладава по количини масе, састојци се могу наводити произвољним редослиједом, под условом да им претходи ознака "у промијенљивом односу",

ђ) састојци који чине мање од 2% готовог производа могу бити наведени другачијим редослиједом него остали састојци и

е) када се састојци који су слични или који се могу замијенити један другим употребљавају у производњи или припреми хране, а да се тиме не мијења њен састав, природа или вриједност, те ако чине мање од 2% готовог производа, могу се у листи састојака навести под ознаком "садржи...и/или..." када је најмање један од највише два састојка присутан у готовом производу.

(2) Одредба из става 1. тачка е) овог члана не примјењује се на састојке наведене у Прилогу 2. који се налази у овом правилнику и чини његов саставни дио.

(3) Навођење састојака додате воде из става 1. тачка а) овог члана није обавезно у следећим случајевима:

а) ако количина додате воде не прелази 5% од укупне масе готовог производа,

б) ако се вода у припреми хране употребљава само за реконституисање одређеног концентрованог или дехидрираног састојка и

в) ако се вода употребљава током производње хране, али не улази у састав хране.

Члан 19.

(1) Састојци хране морају бити означени својим специфичним називом, у складу са чланом 16. овог правилника, осим:

а) састојака који спадају у једну од категорија састојака наведених у Прилогу 1. овог правилника, који чини његов саставни дио, а ако су састојак друге хране, могу бити означени само општим називом те категорије и

б) састојака који спадају у једну од категорија адитива и састојака који морају бити означени називом категорије којој припадају, иза којег слиједи њихов специфичан назив састојка или Е-број, а то су: боје, конзерванси, антиоксиданси, емулгатори, згушњивачи, средства за желирање, стабилизатори, појачивачи укуса, киселине, регулатори ки-

селости, средства против згрудњавања, модификовани скроб, средства за заслађивање, средства за растреситост, средства против стварања пјене, средства за полирање, емулгујуће соли, средства за третирање брашна, учвршћивачи, средства за задржавање влаге (хумектанти), средства за повећање запремине, потисни гасови и ензими.

(2) Ако састојак спада у више од једне категорије адитива, потребно је навести назив категорије која одговара главној технолошкој функцији састојка у храни.

Члан 20.

(1) Изузетно од одредаба члана 19. став 1. тачка а) овог правилника, назив категорије састојка који носи општу ознаку "скроб" мора се увијек надопунити навођењем његовог специфичног биљног поријекла, уколико тај састојак може садржавати глутен (скроб добијен од пшенице, ражи, јечма или овса).

(2) Изузетно од одредаба члана 19. став 1. тачка б) овог правилника, назив категорије "модификовани скроб", последице којег слиједи специфичан назив састојка или Е-број, не треба бити наведен, већ треба бити надопуњен навођењем његовог специфичног биљног поријекла, када тај састојак може садржавати глутен (скроб добијен из пшенице, ражи, јечма или овса).

(3) За адитив који припада категорији киселина, а у свом називу садржи ријеч киселина, довољно је навести само назив адитива без категорије.

Члан 21.

(1) Ароме се означавају навођењем ријечи "арома", односно специфичним називом или описом ароме.

(2) Ознака "природна" користи се само за арому чије се ароматичне компоненте састоје искључиво од:

а) природно ароматичних супстанци, односно супстанци одређеног хемијског састава које имају ароматична својства, а која се добијају одговарајућим физичким (укључујући дестилацију и екстракцију растварачима), ензимским или микробиолошким поступцима из материјала биљног или животињског поријекла у сировом облику или последице прераде за исхрану људи традиционалним поступцима за припремање хране (укључујући сушење, торефакцију и ферментацију) и

б) ароматичних препарата, односно производа, изузев ароматичних супстанци, без обзира да ли су концентровани или не и да ли имају ароматична својства, а добијају се одговарајућим физичким (дестилацијом и екстракцијом растварачима), ензимским или микробиолошким поступцима из материјала биљног или животињског поријекла у сировом облику или последице прераде за исхрану људи традиционалним поступцима за припремање хране (укључујући сушење, торефакцију и ферментацију).

(3) У опису ароме који указује на одређену храну ознака "природна" користи се само ако је ароматична компонента изолована одговарајућим физичким, ензимским, микробиолошким или традиционалним поступцима за припремање хране искључиво или готово искључиво из те именоване сировине.

Члан 22.

(1) Када храна у свом саставу садржи два или више састојака, сматра се сложеном мјешавином састојака која може бити укључена у листу састојака под сопственим називом и изражена укупном количином, ако је непосредно прати листа њених састојака по опадајућем редослиједу.

(2) Навођење листе састојака сложеног састава из става 1. овог члана није обавезно:

а) ако сложена мјешавина састојака чини мање од 2% готове хране, а њена основна сировина је већ поменута у декларацији, осим адитива који се наводе када храна има технолошко својство,

б) ако сложеном мјешавину зачина чине зачини или зачинско биље које је садржано у мање од 2% готовог производа, осим адитива који се наводе када храна има технолошко својство и

в) ако је сложена мјешавина састојака храна за коју у складу са одредбама овог правилника није обавезно навођење састојака (сир, маслац).

Члан 23.

(1) Алергени су супстанце које се увијек морају означити.

(2) Сваки састојак употребљен у производњи хране који је још увијек присутан у готовом производу, чак и у промијењеном облику, а који је наведен у Прилогу 2. овог правилника или потиче од састојака наведених у Прилогу 2, мора јасно бити наведен у складу са одредбама члана 5. став 1. овог правилника.

(3) Ознака из става 1. овог члана није потребна ако назив хране јасно упућује на тај састојак.

(4) Одредба из става 1. овог члана не примјењује се на производе наведене у Прилогу 3. овог правилника, који чини његов саставни дио.

Члан 24.

(1) Навођење састојака није обавезно за:

а) свјеже воће и поврће, које није ољуштено или огуљено, исјецкано или на сличан начин обрађено,

б) сирће добијено ферментацијом искључиво од једне сировине која је наведена у имену производа, под условом да му се не додаје ниједан други састојак,

в) сир, маслац, ферментисано млијеко и павлаку, под условом да нису додати други састојци осим млијечних састојака, ензима и култура микроорганизама неопходних за њихову производњу или соли која је потребна за производњу сира, осим свјежег сира и топљеног сира,

г) храну која садржи само један састојак и ако је назив хране идентичан називу састојка или ако назив хране омогућава да се може јасно утврдити природа састојка,

д) газирану воду, чији опис наводи да је газирана и

ђ) пића која садрже више од 1,2 вол.% алкохола.

(2) У случају пића која садрже више од 1,2 вол.% алкохола, сваки састојак дефинисан чланом 16. став 1, а наведен у Прилогу 2. овог правилника, мора бити означен на декларацији без обзира на посебне прописе.

(3) Ознака из става 2. овог члана мора садржавати ријеч "садржи" последице којег слиједи назив тог састојка.

(4) Изузетно од одредаба из ст. 2. и 3. овог члана, састојак не треба да буде означен ако је већ садржан под својим специфичним називом у листи састојака или у називу пића.

(5) Декларисање вина, воћних вина, других производа од грозђа, те производа од вина и воћних вина и јаких алкохолних и алкохолних пића врши се у складу са прописима који уређују ову област.

Члан 25.

Означавање садржаја састојака или категорије састојака употребљених у производњи или припреми хране обавезно је у случајевима када:

а) је састојак или категорија састојака наведена у називу хране или назив наводи потрошача на тај састојак,

б) је састојак или категорија састојака изражена на декларацији ријечима, сликом или графиком (цртежом) и

в) састојак или категорија састојака суштински одређује карактер намирнице, односно опис хране по чему се она разликује од друге хране са којом се може замијенити.

Члан 26.

Изузетно од одредаба члана 25. овог правилника, означавање одређеног садржаја или категорије састојака наводи се у случајевима код:

а) садржаја састојака или категорије састојака у храни која је при загријавању или другачијој преради изгубила влагу, а који мора одговарати садржају састојака или категорији састојака у готовом производу и бити изражен у по-

стоцима (%), док у случајевима када садржај састојака или категорије састојака, изражен као постотак, прелази 100%, садржај мора бити изражен као маса састојка или категорија састојака у 100 g готовог производа,

б) садржаја састојака или категорије састојака чија је оцијеђена нето маса означена у складу са одредбама члана 27. овог правилника,

в) садржаја састојака или категорије састојака чији је садржај већ потребно навести на декларацији, у складу са одредбама посебног прописа,

г) садржаја састојака или категорије састојака за које је посебним прописима већ прописан њихов тачан садржај у одређеној храни, без обавезе навођења на декларацији и

д) садржаја састојака или категорије састојака који су наведени у називу хране и не утичу на потрошача при избору хране, из тог разлога што варирање садржаја истих не мијења основне карактеристике хране, а није одређујући фактор потрошача.

Члан 27.

(1) Означаване нето количине, односно количине пуњења упаковане хране регулисано је посебним прописом који се односи на мјерне захтјеве за паковање или прописима који се примјењују само на одређену храну.

(2) Нето количина или количина пуњења хране означава се јединицама масе или запремине:

а) за течну храну у литрима (l), децилитрима (dl) или милилитрима (ml),

б) за храну која није у течном стању килограмима (kg) или грамима (g) и

в) за вискозну храну, запремином или масом.

Члан 28.

(1) За храну у збирном паковању наводи се нето количина појединачног паковања и број појединачних паковања у збирном паковању.

(2) Подаци из става 1. овог члана не наводе се ако је укупан број појединачних паковања јасно видљив и може се пребројати и ако се види ознака нето количине на појединачном паковању.

(3) Ако се збирно паковање састоји од два или више појединачних паковања који нису предмет продаје, нето количина се декларише као укупна нето количина збирног паковања.

Члан 29.

(1) Ако се чврста храна налази у течном средству чији састав није одређујући фактор за потрошача, на декларацији се поред укупне нето количине наводи нето количина чврсте хране (оцијеђена нето маса).

(2) Под течним средством из става 1. овог члана подразумевају се: вода, водени раствори соли, расол, водени раствори прехранбених киселина, сирће, водени раствори шећера и осталих заслађивача, воћни и биљни сокови у случају да се ради о воћу или поврћу.

(3) Течно средство може бити и у смрзнутом стању.

Члан 30.

Навођење нето количине из члана 27. овог правилника није обавезно за:

а) храну која се продаје на комад, а може се пребројати или је број комада наведен на декларацији,

б) храну чија је нето количина мања од 5 g или 5 ml, осим када је ријеч о зачинима или зачинским мјешавинама и

в) храну која значајно губи масу или запремину и која се продаје на комад или се мјери у присуству купца.

Члан 31.

Рок употребе хране је датум до којег храна задржава своја специфична својства у одговарајућим, препорученим условима складиштења.

Члан 32.

(1) Рок употребе је минималан рок трајања хране.

(2) Рок употребе хране означава се ријечима:

а) “најбоље употријебити до...”, када датум укључује ознаку дана и

б) “најбоље употријебити до краја...”, у осталим случајевима.

(3) Минимални рок трајања хране која је са микробиолошког гледишта брзо кварљива и представља непосредну опасност за људско здравље мора се означити ријечима “употријебити до...”.

(4) Послије ријечи наведених у ст. 2. и 3. овог члана слиједи датум или податак на декларацији гдје се датум налази на амбалажи.

(5) Уз рок употребе наводе се и услови чувања и складиштења хране по потреби, којих се треба придржавати како би храна задржала своја својства.

Члан 33.

(1) Ознаку датума рока употребе чине дан, мјесец и година у некодираном хронолошком реду (xx дан, xx мјесец, xx или xxxx година).

(2) Изузетак од одредбе става 1. овог члана, односи се за храну која је употребљива:

а) највише три мјесеца (довољна је ознака дана и мјесеца),

б) више од три мјесеца, али не више од 18 мјесеци (довољна је ознака мјесеца и године) и

в) више од 18 мјесеци (довољна је ознака године).

Члан 34.

Навођење рока употребе није обавезно за:

а) свјеже воће и поврће, које није ољуштено или огуљено, исјецкано или на сличан начин обрађено, осим за сјемена са клицама или сличне природне производе као што су клице махунарки,

б) пића која садрже 10 вол.% и више алкохола,

в) вина, ликерска вина, пјенушава вина, ароматизована вина и сличне производе добијене од разних врста воћа, осим од грожђа,

г) безалкохолна освјежавајућа пића, воћне сокове и нектаре, те алкохолна пића намијењена угоститељским објектима (добављачима на велико), пакована у амбалажу већу од пет литара,

д) пекарске производа и колаче који се због свог састава и намјене употребљавају у року од 24 часа од момента производње,

ђ) кухињску со која није јодирана,

е) сирће,

ж) шећер у чврстом облику,

з) производ добијен искључиво од ароматизованог, односно обојеног шећера,

и) жвакаће гуме и сличне производе за жвакање и

ј) појединачна паковања сладоледа.

Члан 35.

(1) Храна која се ставља у промет мора имати ознаку серије или лота.

(2) Под серијом или лотом подразумева се група хране у промету која је произведена, прерађена и пакована у истим условима.

(3) Серија или лот се означава јасно, неизбрисиво са видљивим словом “Л” и бројем серије или лота који омогућава идентификацију хране.

(4) У случајевима када се ознака серије или лота може јасно разликовати од осталих ознака на декларацији, може се навести број серије или лота.

Члан 36.

(1) Храна стављена у промет не мора имати ознаку серије или лота ако:

а) се ради о појединачном паковању чија серија или лот мора бити означена на збирном паковању,

б) се ради о пољопривредним производима који се продају или испоручују на привремено складиштење, припрему или паковање и који су намијењени за даљу прераду,

в) се ради о храни упакованој у амбалажу чија је површина видног поља мања од 10 cm² и

г) се продаје потрошачу неупакована или пакована на захтјев потрошача на мјесту продаје.

(2) Ознаку серије или лота није потребно наводити у случају хране која је декларисана роком употребе према сљедећем редослиједу: дан, мјесец и година.

Члан 37.

(1) Садржај алкохола утврђује се на температури од 20 °C и означава се у волуменским процентима на једну децималу прецизности код свих пића која садрже више од 1,2 вол.% алкохола и испред ове ознаке ставља се ријеч "алкохол" или "алк."

(2) Приликом означавања садржаја алкохола дозвољена су одступања:

а) код пива које садржи највише 5,5 вол.% алкохола ($\pm 0,5$ вол.%),

б) код пива које садржи више од 5,5 вол.% алкохола ($\pm 1,5$ вол.%),

г) код пића која садрже екстраховано воће или биљке ($\pm 1,5$ вол.% алкохола) и

в) код других врста јаких алкохолних и алкохолних пића ($\pm 0,5$ вол.% алкохола).

IV - ОЗНАЧАВАЊЕ ХРАНЉИВЕ ВРИЈЕДНОСТИ

Члан 38.

(1) Означавање хранљивих вриједности упаковане хране није обавезно, осим за храну код које се на декларацији, приликом презентације или рекламирања, наводи тврдња о хранљивој вриједности.

(2) Дозвољено је наводити само тврдње о хранљивој вриједности које се односе на енергетску вриједност, хранљиве материје и материје које припадају у једну од група хранљивих материја.

(3) Када је наведена тврдња о хранљивој вриједности за неку од хранљивих материја или материја које припадају у једну од група хранљивих материја, тврдња о хранљивим вриједностима мора садржавати и податак о количини и поријеклу те материје.

(4) Навођење квалитета или количине хранљиве материје не сматра се тврдњом о хранљивој вриједности уколико је исто регулисано посебним прописима.

(5) Означавање хранљиве вриједности неупаковане хране, у складу са условима наведеним у овом правилнику, могу се наводити у пропратном документу и морају се дати на увид потрошачу на његов захтјев.

Члан 39.

(1) Навођење хранљиве вриједности хране на декларацији може се обавити на два понуђена начина:

а) група информација у којој су означени енергетска вриједност у kcal или kJ и количина протеина, угљених хидрата и масти и

б) група информација која се састоји од података набројаних у ставу 1. тачка а) овог члана и приказа садржаја шећера, масти, засићених масних киселина, влакана и натријума.

(2) Оба формата за навођење хранљиве вриједности из става 1. овог члана могу бити проширена и допуњена подацима о количини једне или више сљедећих материја, и то:

а) скроба,

б) полиола,

в) мононезасићених масних киселина,

г) полинезасићених масних киселина,

д) холестерола и

ђ) било којег минерала или витамина, ако се налазе у значајнијој количини.

(3) Навођење природног садржаја витамина и минерала који се могу декларисати и њихова препоручена дневна количина (РДА) наведени су у Прилогу 4. који чини саставни дио овог правилника.

(4) Количина витамина или минерала која се декларише је она којом се са 100 g или 100 ml или по паковању намирнице обезбјеђује најмање 15% препоручене дневне количине (РДА) витамина или минерала наведених у Прилогу 4. овог правилника.

(5) Када је наведена тврдња о хранљивој вриједности за шећере, засићене масне киселине, влакна или натријум, информација која се даје мора садржавати податке из става 1. тачка б) овог члана.

(6) Када је наведена количина полинезасићених масних киселина, мононезасићених масних киселина или холестерола, може се навести и количина засићених масних киселина, што се не сматра тврдњом о хранљивој вриједности.

Члан 40.

Енергетска вриједност која се наводи израчунава се коришћењем сљедећих фактора прерачунавања:

а) угљени хидрати: 4 kcal/g или 17 kJ/g,

б) полиоли: 2,4 kcal/g или 10 kJ/g,

в) протеини: 4 kcal/g или 17 kJ/g,

г) масти: 9 kcal/g или 37 kJ/g,

д) алкохол (етанол): 7 kcal/g или 29 kJ/g,

ђ) органске киселине: 3 kcal/g или 13 kJ/g и

е) салатрин: 6 kcal/g или 25 kJ/g.

Члан 41.

(1) Енергетска вриједност и количина хранљивих материја или њихових састојака у храни изражавају се бројевима у сљедећим мјерним јединицама:

а) енергетска вриједност: kJ и kcal,

б) протеини: грами (g),

в) угљени хидрати: грами (g),

г) масти: грами (g),

д) натријум: грами (g),

ђ) влакна: грами (g),

е) холестерол: милиграми (mg) и

ж) витамини и минерали: јединице наведене у Прилогу 4. овог правилника.

(2) Подаци из става 1. овог члана:

а) треба да се изразе за количину од 100 g или 100 ml готовог производа и

б) могу се изражавати и по оброку, ако је на декларацији наведена количина која чини један оброк или број obroка садржаних у паковању.

(3) Бројчане вриједности су просјечне вриједности које се заснивају на:

а) анализи хране коју спроводи произвођач,

б) прорачуну према познатим или стварним просјечним вриједностима употребљених састојака и

в) прорачуну према утврђеним и општеприхваћеним подацима.

(4) Подаци који се наводе морају се односити на готов производ који се ставља у промет или се могу односити на храну након припреме, под условом да су дата довољно јасна упутства за припрему и да се подаци односе на храну припремљену за конзумирање.

(5) Подаци о садржају витамина и минерала могу се додатно изразити у постотку дневно препоручене количине (РДА), изражене за количине из става 2. овог члана.

(6) Постотак дневно препоручене количине (РДА) за витамине и минерале може се приказати и у графичком облику.

Члан 42.

(1) Подаци о садржају шећера, полиола или скроба уписују се одмах након навођења садржаја угљених хидрата следећим редослиједом: шећери, полиоли и скроб.

(2) Подаци о количини или врсти масних киселина или холестерола уписују се одмах након навођења укупне количине масти следећим редослиједом: засићене масне киселине, мононезасићене масне киселине, полинезасићене масне киселине и холестерол.

Члан 43.

Приликом навођења хранљивих или здравствених изјава оне не смију:

а) бити нетачне, погрешне, двосмислене или да потрошача доводе у заблуду,

б) утицати на повећано конзумирање одређене категорије хране,

в) давати разлога за сумњу у сигурност и хранљиву вриједност остале хране,

г) изјављивати, наводити или сугерисати да избалансирана и разноврсна исхрана не може пружити потребне количине хранљивих материја уопште и

д) указивати, било текстуалним изјавама, сликама или графички, на могући утицај на промјене у функционисању организма особе која конзумира дату храну.

Члан 44.

(1) Навођење хранљивих или здравствених изјава допуштено је само на храни или категорији хране која је у складу са научним сазнањима о исхрани и њиховом утицају на здравље, уз уважавање следећих чињеница:

а) количине одређених хранљивих материја и осталих материја садржаних у храни, као што су масти, засићене масне киселине, трансмасне киселине, шећери и со/натријум,

б) улоге и значаја хране или категорије хране, те њихов допринос начину исхране становништва уопште или, ако је то примјерено, за одређене ризичне групе, укључујући и дјецу, и

в) укупног састава хранљивих материја у храни, као и присутности хранљивих материја за које је научно доказано да утичу на здравље.

(2) Пића која садрже више од 1,2 вол.% алкохола не смију имати здравствене изјаве.

(3) На пићима која садрже више од 1,2 вол.% алкохола дозвољене су само тврдње о хранљивој вриједности које се односе на низак садржај алкохола, односно на смањен садржај алкохола или на смањен садржај енергетске вриједности.

Члан 45.

(1) На храни се могу наводити хранљиве или здравствене изјаве само ако су испуњени следећи услови:

а) присуство, односно количина додатих или одузетих хранљивих материја или других материја у храни или категорији хране на које се изјава односи, а која има научно доказане и генерално прихваћене повољне утицаје на организам потрошача,

б) да је хранљива материја на коју се изјава односи, гдје је то примјенљиво, у облику који је усвојив од стране организма потрошача и

в) количина производа за коју се са разлогом може очекивати да ће бити конзумирана и која садржи значајну количину хранљиве материје или друге материје на коју се

изјава односи или значајну количину која има научно доказан позитиван утицај на организам.

(2) Хранљиве и здравствене изјаве треба да се односе на храну припремљену за употребу у складу са упутствима произвођача.

(3) Навођење хранљивих и здравствених изјава допуштено је само ако се може очекивати да ће просјечни потрошач разумјети значење које изјава садржи.

Члан 46.

(1) Када се наводе хранљиве и здравствене изјаве на декларацији или код представљања и рекламирања хране, обавезно је навођење и следећих информација:

а) изјава којом се указује на значај разноврсне и балансиране исхране и здравог начина живота,

б) количина хране и начин њеног конзумирања који су потребни да би се постигли повољни утицаји на које се изјава односи,

в) изјава за особе које би требале да избјегавају ту храну, тамо гдје је то примјенљиво, и

г) одговарајуће упозорење за производе за које се сматра да би могли представљати опасност за здравље у случају конзумирања у већој количини.

(2) Изјаве о хранљивој и здравственој вриједности које се односе на смањење ризика од одређених обољења или које се односе на развој и здравље дјеце могу се истичати само у специфичним случајевима када је то научно доказано.

(3) Облици хранљивих изјава и услови у којима се они могу примјењивати наведени су у Прилогу 5. овог правилника и чине његов саставни дио.

Члан 47.

(1) Изјава да храна садржи неку хранљиву материју или другу материју за које овим правилником нису прописани специфични услови и свака изјава за коју је вјероватно да има исто значење за потрошача може се стављати само ако тај производ испуњава све захтјеве дефинисане овим правилником.

(2) Изјава да је садржај једне или више хранљивих материја, осим витамина и минерала, био повећан или било која изјава која би могла имати исто значење за потрошаче, може се означити само ако производ испуњава услове за означавање изјаве "извор..." и да је повећање садржаја најмање 30% ако се упоређи са сличним производима.

(3) Изјава да је садржај једне или више хранљивих материја био смањен или било која изјава која би могла имати исто значење за потрошаче може се означити само ако је смањење садржаја најмање 30% у поређењу са сличним производима, осим микронутријенте за које је 10% разлике у односу на референтне вриједности прихватљиво и за натријум или еквивалентну количину соли код којих је прихватљива разлика од 25%.

(4) Изјава да је неки производ "лаган" или "лак" (енглески "light" или "lite") или било која изјава која би могла имати исто значење за потрошаче може се означити под истим условима који су прописани за изјаву "смањен садржај", а уз изјаву треба такође бити назначена карактеристика која чини храну "лаганом" или "лаком".

Члан 48.

Хранљиве и здравствене изјаве није допуштено наводити када:

а) изјаве сугеришу да, ако се не конзумира одређена храна, може бити нарушено здравље,

б) се изјаве односе на брзину и количину губитка тјелесне масе и

в) се изјаве односе на препоруке одређених љекара или здравствених стручњака који немају одговарајуће одобрење за давање таквих изјава.

Члан 49.

(1) Подаци који се односе на хранљиву вриједност хране или на хранљиве и здравствене изјаве, прописани овим правилником, морају бити штампани читким и неизбрисивим знаковима, на видном мјесту, написани на једном од службених језика и писама који су у употреби у Републици, а наводе се:

а) у табеларном облику и

б) линеарно, уколико нема довољно расположивог простора за табеларни облик.

(2) Ова одредба не спречава означавање на другим језицима.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 50.

(1) Даном ступања на снагу овог правилника субјекти у пословању са храном дужни су и обавезни да ускладе садржај декларације са одредбама овог правилника.

(2) Храна у амбалажи оригиналног паковања, произведена прије ступања на снагу овог правилника, може се стављати у промет до истека залиха или до истека рока употребе, и то за:

а) стаклену амбалажу са трајно утиснутом декларацијом - до двије године,

б) металну амбалажу са трајно утиснутом декларацијом - до двије године и

в) етикете и осталу амбалажу - до једне године.

Члан 51.

(1) Храна на чијој су декларацији наведени подаци који се односе на навођење хранљивих вриједности или хранљивих и здравствених изјава, супротно одредбама овог правилника, може се стављати у промет до истека залиха амбалаже, а најкасније двије године од дана ступања на снагу овог правилника.

(2) Навођење хранљивих вриједности, хранљивих и здравствених изјава мора бити потврђено лабораторијским испитивањима спроведеним у овлашћеним и акредитованим институцијама.

Члан 52.

Службене контроле и инспекцијски надзор спроводиће се на начин прописан важећим законским прописима који уређују ову област у Републици.

Члан 53.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-33-12900/10
21. јула 2010. године
Бања Лука

Министар,
Др Радивоје Братић, с.р.

Прилог 1.

КАТЕГОРИЈЕ СASTOЈАКА КОЈЕ СЕ БЕЗ СПЕЦИФИЧНОГ НАЗИВА МОГУ ОЗНАЧАВАТИ
ИМЕНОМ КАТЕГОРИЈЕ КОЈОЈ ПРИПАДАЈУ

НАЗИВ	ОЗНАКА
Рафинисана уља осим маслиновог уља	„Уље” уз - додаток придјева „биљно” или „животињско” или навођењем специфичног биљног или животињског поријекла. Ознака „хидрогенизовано” мора се навести само на хидрогенизованим уљима.
Рафинисане масти	„Маст” уз - додаток придјева „биљна” или „животињска” или навођењем специфичног биљног или животињског поријекла. Ознака „хидрогенизован” мора се навести само на хидрогенизованим мастима.
Мјешавине брашна од двије или више врста житарица	„Брашно” пропраћено листом житарица од којих је добијено, према опадајућем редослиједу заступљености
Скробови, као и скробови модификовани физикалним или ензимским методама	„Скроб”
Све врсте риба, тамо гдје риба представља састојак друге хране и под условом да назив и представљање такве хране не упућује на одређену врсту рибе	„Риба”
Све врсте сира, тамо гдје сир или мјешавина сира представља састојак друге хране и под условом да назив и представљање такве хране не упућује на одређену врсту сира	„Сир”
Све зачинско биље које не прелази 2% масе производа	„Зачинско биље” или „мјешавине зачинског биља”
Сви зачини који не прелазе 2% масе производа	„Зачини” или „мјешавине зачина”
Све врсте састојака коришћене у производњи гумених база за гуме за жвакање	„Гуми база”
Све врсте уситњених печених производа од житарица	„Мрвице”
Све врсте шећера	„Шећер”
Безводна декстрога или декстрога монохидрат	„Декстрога”
Глукозни сируп и безводни глукозни сируп	„Глукозни сируп”
Све врсте млијечних протеина (казеини, казеинати и протеини сурутке) и њихове мјешавине	„Млијечни протеини”

Пресовани експелер или рафинисани какао путер			„Какао путер”
Све ушећерено воће које не прелази 10% масе производа			„Ушећерено воће”
Мјешавине поврћа које не прелазе 10% масе производа			„Поврће”
Све врсте вина			„Вино”
Скелетни мишићи сисара и птица погодних за исхрану људи, са природно укљученим или принађајућим ткивом, гдје укупни садржај масти или везивног ткива не прелази вриједности наведене у наставку и гдје месо чини састојак другог производа; Производи који потпадају под назив „механички откоштено месо” су искључени из ове дефиниције.			„...месо и назив(и)” врста животиња од којих потиче
Максимални садржај масти и везивног ткива за састојке именоване изразом „месо”			
Врста	Маст (%)	Везивно ткиво (%)	
Сисари (осим меса зечева, свиња) и мијешано месо у којем преовлађује месо сисара	25	25	
Свињско месо	30	25	
Месо перади и зечије месо	15	10	
Садржај везивног ткива израчунава се на основу омјера између садржаја колагена и месних бјеланчевина; За садржај колагена узима се садржај хидроксипиролина помножен са осам.			
Ако се надмаше наведене максималне границе, али су задовољени сви остали критеријуми за дефиницију меса, тада се садржај „... меса” мора у складу са тим промијенити наниже и у листи састојака се мора поменути поред израза „... месо” и присуство масти или везивног ткива			

Прилог 2.

САСТОЈЦИ КОЈИ МОГУ ИЗАЗВАТИ АЛЕРГИЈЕ

Редни број	Алергени који се морају наводити
1.	Житарице које садрже глутен (пшеница, раж, јечам, зоб, дурум спелт и камут варијетети дурум пшенице...) и обиљежено међународним заштитним знаком
2.	Ракови и производи од ракова
3.	Јаја и производи од јаја
4.	Риба и производи од риба
5.	Кикирики и производи од кикирикија
6.	Соја и производи од соје
7.	Млијеко и производи од млијека (укључујући и лактозу)
8.	Коштуничаво – орашасто воће – не односи се на кокосов орах или pine nut – пињоле орашасте плодове бора
9.	Целер и производи од целера
10.	Горушица и производи од горушице
11.	Сјеме сусама и производи од сјемена сусама
12.	Сумпор диоксид и сулфити у концентрацији већој од 10 mg/kg или 10 mg/l изражени као SO ₂

Прилог 3.

ПОПИС ПРОИЗВОДА КОЈИ НИСУ АЛЕРГЕНИ, А ПОТИЧУ ОД САСТОЈАКА НАВЕДЕНИХ
У ПРИЛОГУ 2.

Ред. бр.	САСТОЈЦИ	Производи који се производе из састојака наведених у Прилогу 2, а није их потребно наводити
1.	Житарице које садрже глутен	- Глукозни сирупи на бази пшенице укључујући декстрозу, - Малтодекстрини на бази пшенице, - Глукозни сирупи на бази јечма, - Житарице које се користе за производњу дестилата или етилног алкохола пољопривредног поријекла за јака алкохолна и алкохолна пића.
2.	Јаја	- Лизозим (произведен из јаја) који се користи у вину, - Албумин (произведен из јаја) који се користи као средство за бистрење вина и јабуковаче.
3.	Производи рибарства	- Рибља желатина која се користи као носач за витамине, каротеноидне препарате, - Рибља желатина или желатина из рибљег мјехура за бистрење пива и вина.
4.	Соја	- Потпуно рафинисано сојино уље, - Природна смјеса токоферола, природни Д-алфа токоферол, Д-алфа токоферол ацетат, Д-алфа токоферол сукцинат из соје, - Издвојени фитостероли и фитостерол естери из уља соје, - Биљни станол естери произведени из стерола уља соје.
5.	Млијеко и млијечни производи (укључујући и лактозу)	- Сурутка која се користи за производњу дестилата или етилног алкохола пољопривредног поријекла за јака алкохолна и алкохолна пића, - Лактитол.
6.	Орашасти плодови	- Орашасти плодови који се користе за производњу дестилата или етилног алкохола пољопривредног поријекла за јака алкохолна и алкохолна пића.

Прилог 4.

ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ КОЈИ СЕ МОГУ ДЕКЛАРИСАТИ И ЊИХОВА ПРЕПОРУЧЕНА
ДНЕВНА КОЛИЧИНА (РДА)

Ред. бр.	Назив витамина и минерала	Јединица мјере	Препоручена дневна количина (РДА)
1.	Витамин А	µg	800
2.	Витамин Д	µg	5
3.	Витамин Е	mg	10
4.	Витамин Ц	mg	60
5.	Тиамин	mg	1,4
6.	Рибофлавин	mg	1,6
7.	Ниацин	mg	18
8.	Витамин Б6	mg	2
9.	Фолацин	µg	200
10.	Витамин Б12	µg	1
11.	Биотин	mg	0,15
12.	Пантотеинска киселина	mg	6
13.	Калцијум (Ca)	mg	800
14.	Фосфор (P)	mg	800
15.	Гвожђе (Fe)	mg	14
16.	Магнезијум (Mg)	mg	300
17.	Цинк (Zn)	mg	15
18.	Јод (J)	µg	150

Прилог 5.

ОБЛИЦИ ХРАНЉИВИХ ИЗЈАВА И УСЛОВИ У КОЛИМА СЕ ОНИ МОГУ ПРИМЈЕЊИВАТИ

САСТОЈАК	ОБЛИЦИ ХРАНЉИВИХ ИЗЈАВА				
	ВЕОМА НИЗАК САДРЖАЈ	НИЗАК САДРЖАЈ	СМАЊЕН САДРЖАЈ	БЕЗ	НИЈЕ ДОДАВАН
Енергетска вриједност		Не садржи више од 40 kcal (170 kJ)/100 g за чврсте производе или не више од 40 kcal (170 kJ)/100 g за течне производе. За стоне заслађиваче ограничење је од 4 kcal (17 kJ) по порцији у односу на еквивалентан степен сласти који даје 6 g сахарозе (просјечна количина сахарозе у једној кашичици за чај).	Може се наводити само ако је енергетска вриједност, у односу на истоврсну или сродну храну уобичајеног састава, смањена најмање за 30%, уз означавање карактеристика које дају смањену енергетску вриједност.	Не више од 4 kcal (17 kJ)/100 ml. За стоне заслађиваче граница је од 0,4 kcal (1,7 kJ) по порцији у односу на еквивалентан степен сласти који даје 6 g сахарозе (просјечна количина сахарозе у једној кашичици за чај).	
Масти		Не садржи више од 3 g масти на 100 g чврстих производа или више од 1,5 g масти на 100 ml течних производа (1,8 g масти у 100 ml за дјеломично обрано млијеко).		Не садржи више од 0,5 g масти на 100 g или на 100 ml. Међутим, забрањује се изјава изражена као „X % без масти”.	
Засићене масти		Може се ставити само ако сума засићених масних киселина и трансмасних киселина у производу не прелази 1,5 g на 100 g чврстих производа или 0,75 g/100 ml течних производа и у оба случаја сума засићених масних киселина и трансмасних киселина не смије обезбиједити више од 10% енергије.		Може се стављати само ако сума засићених масних киселина и трансмасних киселина не прелази 0,1 g засићених масти на 100 g или 100 ml.	

Шећери		Не садржи више од 5 g шећера у 100 g за чврсте или 2,5 g шећера у 100 ml за течне производе.		Не садржи више од 0,5 g шећера у 100 g или 100 ml.	Није додаван ако храни или било којем састојку хране нису додавани шећери или храна која се највећим дијелом састоји од шећера. Ако је шећер природно садржан у храни, сљедећа изјава мора бити означена на декларацији „САДРЖИ ПРИРОДНО САДРЖАНЕ ШЕЋЕРЕ”.
Со/Натријум	Не садржи више од 0,04 g натријума или еквивалентну количину соли у 100 g или у 100 ml. Ова изјава се не смије користити за природне минералне воде и друге воде.	Не садржи више од 0,12 g натријума или еквивалентну количину соли у 100 g или 100 ml. За воде, осим природних минералних вода, ова вриједност не смије прелазити 2 mg натријума у 100 ml.		Не садржи више од 0,005 g натријума или еквивалентну количину соли у 100 g.	
САСТОЈАК	ВИСОК САДРЖАЈ		ИЗВОР		
Влакна	Садржи најмање 6 g влакана у 100 g или најмање 3 g влакана у 100 kcal.		Садржи најмање 3 g влакана у 100 g или најмање 1,5 g влакана у 100 kcal.		
Протеини	Може се стављати само у случају када најмање 20% енергетске вриједности у храни потиче од протеина.		Може се стављати само у случају када је најмање 12% енергетске вриједности у храни обезбијеђено из протеина.		

1257

На основу члана 35. став 8. Закона о средњем образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 74/08 и 106/09) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09 и 74/10), министар просвјете и културе доноси

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНИ ПРАВИЛНИКА О ШКОЛСКОМ КАЛЕНДАРУ ЗА ШКОЛСКУ 2010/2011. ГОДИНУ

Члан 1.

У Правилнику о школском календару за школску 2010/2011. годину (“Службени гласник Републике Српске”, број 77/10) у члану 2. у ставу 4. тачка ђ) ријечи: “27. маја 2011. године” замјењују се ријечима: “10. јуна 2011. године”.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 07.021/020-693/10
19. августа 2010. године
Бања Лука

Министар,
Антон Касиповић, с.р.

Републички секретаријат за законодавство

На основу члана 81. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08 и 11/09) и члана 28. Уредбе о начелима за унутрашњу организацију и систематизацију радних мјеста у републичким органима управе Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 18/09), директор Републичког секретаријата за законодавство, уз сагласност Владе Републике Српске, доноси

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНАМА ПРАВИЛНИКА О УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЈЕСТА У РЕПУБЛИЧКОМ СЕКРЕТАРИЈАТУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО

Члан 1.

У Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Републичком секретаријату за законодавство (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 60/09 и 33/10) у члану 11. у тачки д) број: “6” замјењује се бројем: “7”.

У истом члану тачка ђ) брише се, а остале тачке се по-мјерају.